

BurgerBox

Den lille fastfood-restaurant lå på hjørnet af hovedgaden. Den hed BurgerBox, og de fleste i byen kendte den. Det var der, man gik hen efter skole, efter træning, eller når man ikke gad lave mad derhjemme. Menuen var velkendt: burgere med oksekød, pommestruer, sodavand og milkshakes. Det var hurtigt og nemt, og det smagte godt.

Inde bag disken stod Noor og hendes far. Det var egentlig farens restaurant, men Noor var begyndt at hjælpe til i restauranten efter skole. Hun lagde mærke til ting, hendes far ikke tænkte så meget over. De lagde selvfølgelig begge mærke til, hvem der kom ind, og hvad de bestilte. Men Noor lagde også mærke til, hvem der gik igen uden at købe noget, og hvem der stoppede op uden for butikken, kiggede og gik videre.

En eftermiddag stod hun og så ud gennem vinduet. En gruppe piger på hendes egen alder stoppede op, de kiggede på menuen – og så gik de videre.

"De kunne godt have været kunder," sagde Noor.

Hendes far trak på skuldrene. "Hvis de vil have burgere, kommer de nok igen."

"Men måske vil de ikke have de burgere, vi har her," sagde Noor.

Faren svarede ikke med det samme. Han var i gang med at vende bøffer på panden. Det duftede som altid godt.

Dagen efter begyndte Noor at lægge mærke til flere ting. En kunde spurgte efter en burger uden kød. En anden spurgte efter en salat. En tredje kiggede længe på menuen, før han bestilte en kop kaffe og gik igen.

Om aftenen tog Noor det op igen.

"Skal vi ikke prøve at gøre noget anderledes?" spurgte hun.

"Hvorfor det?" sagde hendes far. "Vi har mange faste kunder. De er glade for det, vi har. De kan lide at komme hos os."

"Vi kunne ændre lidt på menuen. Bare lidt."

Faren rystede på hovedet. "Folk kommer her for at få det, de kender. Hvis vi ændrer det, risikerer vi at miste vores faste kunder."

Noor var stille et øjeblik. "Vi behøver jo ikke tage det væk, vi har i forvejen. Vi kan jo bare føje noget nyt til. Og hvad med dem, der ikke kommer?"

Der gik nogle dage, hvor de ikke talte mere om det. Alt var, som det plejede. De samme bestillinger, de samme retter, de samme kunder. Men tanken var der stadig.

En eftermiddag var der ikke så travlt. Noor tog en blok frem og begyndte at skrive idéer ned. Wraps. Salater. En burger med grøntsagsbøf. Noget, der kunne deles. Noget, der så anderledes ud.

Hendes far kiggede over på hende. "Tror du virkelig, nogen vil købe det?"

"Jeg ved det ikke," sagde Noor. "Vi kan jo prøve."

De besluttede at prøve én ting. Bare som forsøg. En ny burger – uden kød.

Den første dag var der ingen, der bestilte den.

"Der kan du se," sagde far. "Kunderne vil kun have det, de plejer at få."

Den nye burger stod på tavlen ved siden af de andre burgere. Noor tog et stykke farvekridt. Hun tegnede et grønt blad ud for den nye burger.

Den næste dag var der én kunde, der spurgte ind til den. Noor forklarede, hvad der var i. Kunden tøvede lidt og bestilte den. Da han gik, sagde han ikke så meget. Bare "tak". Noor og hendes far så på hinanden. Det var svært at vide, hvad det betød.

Dagene gik. Nogle kunder lagde vist slet ikke mærke til den nye burger. Andre rynkede panden. En enkelt sagde, at den ikke hørte hjemme i en rigtig burgerbar, men at det da var godt, at han stadig kunne få den burger, han plejede at købe.

Men der var også nogle, som ville smage den nye burger. Og de så ud, som om de kunne lide den. Samtidig begyndte nogle af de faste kunder at stille spørgsmål: Hvorfor havde de ændret på menuen? Ville de også ændre de gamle retter?

Noors far blev mere og mere i tvivl.

"Hvis vi laver for meget om," sagde han en aften, "så er det måske ikke BurgerBox længere."

Noor tænkte over det. "Men måske kan det blive noget nyt?"

En uge senere stod de igen bag disken. Menuen var næsten den samme som altid – men ikke helt. Nu var der kommet endnu en ny ret på menuen. Hvem ved? Måske kommer der snart flere.

Udenfor stoppede en gruppe unge op og kiggede ind gennem vinduet. En af dem pegede på menuen, de andre kiggede med. De talte sammen. Inde i restauranten stod Noor og hendes far og ventede. De vidste ikke, om de var i gang med at ændre noget, eller om det hele bare ville være, som det altid havde været.